

1. Оповів же Він й учням Своїм: Один чоловік був багатий, і мав управителя, що оскаржений був перед ним, ніби він переводить маєток його.
2. І він покликав його, і до нього сказав: Що це чую про тебе? Дай звіт про своє управління, бо більше не зможеш рядити.
3. І управитель почав міркувати собі: Що я маю робити, коли пан управління відійме від мене? Копати не можу, просити соромлюсь.
4. Знаю, що я зроблю, щоб мене прийняли до домів своїх, коли буду я скинений із управління.
5. І закликав він нарізно кожного з боржників свого пана, та й питається першого: Скільки винен ти панові моєму?
6. А той відказав: Сто кадок оливи. І сказав він йому: Візьми ось розписку свою, швидко сідай та й пиши: п'ятдесят.
7. А потім питається другого: А ти скільки винен? І той відказав: Сто кірців пшениці. І сказав він йому: Візьми ось розписку свою й напиши: вісімдесят.
8. І пан похвалив управителя цього невірного, що він мудро вчинив. Бо сини цього світу в своїм поколінні мудріші, аніж сини світла.
9. І Я вам кажу: Набувайте друзів собі від багатства неправедного, щоб, коли проминеться воно, прийняли вас до вічних осель.

10. Хто вірний в найменшому, і в великому вірний; і хто несправедливий в найменшому, і в великому несправедливий.

11. Отож, коли в несправедливім багатстві ви не були вірні, хто вам правдиве довірить?

12. І коли ви в чужому не були вірні, хто ваше вам дасть?

13. Жаден раб не може служити двом панам, бо або одного зненавидить, а другого буде любити, або буде триматись одного, а другого знехтує. Не можете Богові й мамоні служити!

14. Чули все це й фарисеї, що були срібллюбці, та й стали сміятися з Нього.

15. Він же промовив до них: Ви себе видаєте за праведних перед людьми, але ваші серця знає Бог. Що бо високе в людей, те перед Богом гидота.

16. Закон і Пророки були до Івана; відтоді Царство Боже благовіститься, і кожен силкується втиснутись в нього.

17. Легше небо й земля проминеться, аніж одна риса з Закону загине.

18. Кожен, хто дружину свою відпускає, і бере собі іншу, той чинить перелюб. І хто побереться з тією, яку хто відпустив, той чинить перелюб.

19. Один чоловік був багатий, і зодягався в порфіру й віссон, і щоденно розкішно бенкетував.

20. Був і вбогий один, на ім'я йому Лазар, що лежав у воріт його, струпами вкритий,

21. і бажав годуватися кришками, що зо столу багатого падали; пси ж приходили й рани лизали йому...

22. Та ось сталось, що вбогий умер, і на Авраамове лоно віднесли його Анголи. Умер же й багатий, і його поховали.

23. І, терплячи муки в аду, звів він очі свої, та й побачив здаля Авраама та Лазаря на лоні його.

24. І він закричав та сказав: Змилуйся, отче Аврааме, надо мною, і пошли мені Лазаря, нехай умочить у воду кінця свого пальця, і мого язика прохолодить, бо я мучуся в полум'ї цім!...

25. Авраам же промовив: Згадай, сину, що ти вже прийняв за життя свого добре своє, а Лазар так само лихе; тепер він тут тішиться, а ти мучишся.

26. А крім того всього, поміж нами та вами велика безодня поставлена, так що ті, що хочуть, переходити не можуть ізвідси до вас, ані не переходять ізвідти до нас.

27. А він відказав: Отож, отче, благаю тебе, щоб його ти послав у дім батька мого,

28. бо п'ятьох братів маю, хай він їм засвідчить, щоб і вони не прийшли на це місце страждання!

29. Авраам же сказав: Вони мають Мойсея й Пророків, нехай слухають їх!

30. А він відказав: Ні ж бо, отче Аврааме, але коли прийде хто з мертвих до них, то покаються.

31. Йому ж він відказав: Як Мойсея й Пророків не слухають, то коли хто й із мертвих воскресне, не йнятимуть віри!